

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

13 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Ion Guzun,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

*Gheorghiu Ivan xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat din or. xxxxx*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.04.2019 – 10.07.2019;

Instanța de apel: 28.08.2019 – 09.12.2019;

Instanța de recurs: 20.05.2020 - 13.10.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Comrat, sediul Ceadr - Lunga din 10 iulie 2019, Gheorghiu Ivan xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.145 alin.(2) lit. a), e) Cod penal, la 15 ani închisoare;

- în baza art.287 alin.(3) Cod penal, la 4 ani închisoare.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Gheorghiu Ivan, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 16 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Solicitarea privind încasarea cheltuielilor judiciare a fost respinsă, ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la data de 11 ianuarie 2019, aproximativ la ora 23:30, Gheorghiu Ivan, ca persoană care anterior a săvârșit fapte huliganice penale, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică și fiind într-un loc public, pe stradă în față magazinului „Tatiana”, amplasat pe strada xxxxx, acționând în mod intenționat și din intenții huliganice, încalcând grav ordinea publică și exprimând un vădit dispreț față de societate, cât și încalcând normele de moralitate generală, încercând să

acorde acțiunilor sale un caracter de rezonanță publică și, cu scopul ca acțiunea acestuia să fie auzită sau văzută, în acest fel, să fie încălcată liniștea altor cetățeni, cât și admitând cu bună - știință respectiva posibilitate în urma acțiunilor sale, în prezenta persoanelor terțe, folosindu-se de un motiv inventat personal și ca pretext pentru săvârșirea infracțiunii, a provocat o ceartă cu cetățeanul Jelez Ruslan, anul nașterii 04 decembrie 1983, care de asemenea se afla în acel loc, și fiind o persoană care suferă de disfuncții psihice și care de asemenea aflându-se în acel moment în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, însoțite de acțiunile sale ulterioare exprimate prin cuvinte necenzurate în adresa ultimului.

Ca urmare a certei, hotărând să-și demonstreze supremația sa fizică și capacitatea acestuia spre o stare de nestăpânire, precum și prin impunerea acestuia față de cei din împrejur, cât și să demonstreze atitudinea neglijentă față de aceștia, Gheorghiu Ivan, 1-a atacat brusc pe cetățeanul Jelez Ruslan, iar apoi, aplicând forța și cruzimea, cât și acționând cu o deosebită obrăznicie, a început inițial de a-i aplicat lovituri cu mâinile peste diferite părți ale corpului. În continuare, trăgându-l pe Jelez Ruslan în partea din spate a clădirii cu nr/ xxxx, amplasată pe str. xxxx, și prin aceasta într-un loc pustiu, Gheorghiu Ivan 1-a răsturnat pe Jelez Ruslan la pământ pe zăpadă și lăsându-l fără îmbrăcămintea de sus, în condiții de temperatură joasă a aerului, adică la ger, a continuat maltratarea acestuia, începând deja să-i aplice multiple lovituri cu mâinile și picioarele cu o forță considerabilă, în organul vital important - capul, precum și în regiunea amplasării organelor vitale importante - cutia toracică și abdomen, concomitent cu aceasta și pe membrele acestuia.

În procesul maltratării lui Jelez Ruslan în locul indicat, Gheorghiu Ivan, s-a înarmat în continuare cu un borcan metalic de ciuperci conservate, pe care 1-a găsit și 1-a luat de locul indicat și folosind respectivul obiect în calitate de armă, de asemenea a început să-i aplice lovituri în regiunea capului lui Jelez Ruslan.

În locul indicat, Gheorghiu Ivan, a continuat să-l lovească pe Jelez Ruslan până la momentul în care, ultimul și-a pierdut cunoștința, pe lângă aceasta, cu fiecare lovitură aplicată de către dânsul asupra părții vătămate agrava acțiunea loviturii precedente, în legătură cu care, s-a și format la partea vătămată o traumă craniu-cerebrală unică cu hemoragie în mușchii și țesuturile moi ale capului.

Potrivit expertizei medico-legale nr.201911C0027 din 26.03.2019, efectuată în privința victimei Jelez Ruslan, anul nașterii 04 decembrie 1983, la ultimul au fost depistate leziuni corporale sub formă de: plăgi contuze supraorbitale pe urechi, edem-echimoze periorbitale pe nas și buze, excoriații pe ambii genunchi, revărsări sangvine în mușchii și țesuturile moi ale capului, hematom în spațiul para hipofizar, contuzia a glandei hipofizare ce au apărut de la acțiuni traumatiche multiple cu obiecte contondente dure, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică medico-legal ca vătămare corporală ușoară. În afară de aceasta și în baza raportului de expertiză medico-legală indicat, în urina victimei Jelez Ruslan, de asemenea a fost depistată concentrația de alcool în cantitate de 2, 05 mg/l, care în conformitate cu prevederile

art.134¹² alin.(3) Cod penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1 *Procurorul*, care a solicitat, casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei penale, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Gheorghiu Ivan, să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.145 alin.(2) lit. a), e) și 287 alin.(3) Cod penal, și în conformitate cu prevederile art.75 alin.(1), 78 alin.(1) și 84 Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de 21 ani de închisoare, cu obligarea inculpatului de a achita cheltuielile judiciare în mărime de 36 644 de lei.

În motivarea apelului a invocat că pedeapsa sub formă de 16 ani închisoare aplicată în privința inculpatului Gheorghiu Ivan este una prea blândă, or pentru corectarea și pentru reeducarea și prevenirea comiterii de noi infracțiuni în viitor, este necesară aplicarea în privința inculpatului Gheorghiu Ivan a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 21 de ani, invocând în acest sens prevederile art.61 Cod penal.

Consideră că, instanța nu a stabilit nici un temei de neîncasare din contul inculpatului în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în mărime de 36 644 de lei, dat fiind faptul că, în ședința instanței de fond nu a fost constatată imposibilitatea inculpatului de a achita respectivele cheltuieli judiciare enumerate.

3.2 *Avocatul Veaceslav Dandăș în numele inculpatului*, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care: Gheorghiu Ivan să fie achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, recalificarea învinuirii de la art.145 alin.(2) lit. a), e) Cod penal la art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei minime prevăzute de norma respectivă cu aplicarea art.90 Cod penal.

În motivarea cererii de apel, avocatul a menționat că, sentința este neîntemeiată și ilegală în partea recunoașterii vinovăției lui Gheorghiu Ivan, în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.287 alin.(3) și 145 alin.(2) lit. a), e) Cod penal, precum și în partea aplicării pedepselor.

Apărarea a invocat că, instanța incorect a apreciat declarațiile martorilor, care au depus declarații contradictorii pe parcursul urmăririi penale și în instanța de judecată. Martorul Zaporojan Fred, la etapa urmăririi penale a declarat că Gheorghiu Ivan, nu a avut nici un obiect în mână, pe când în ședința de judecată a declarat deja că inculpatul a avut un obiect în mână, iar la întrebările părții apărării în scopul înlăturării divergențelor, a confirmat că a dat astfel de declarații ofițerului de urmărire penală, însă probabil se afla în stare de șoc și de aceea a dat respectivele declarații martorul Zaporojan Fred cât și acuzarea, nu au putut explica ce fel de șoc a avut Zaporojan Fred, și de ce șocul acesta a durat câteva zile, precum și de ce la audierea acestuia de către ofițerul de urmărire penală în prezența reprezentantului legal, în corespundere cu procesul-verbal de audiere nu a fost nici o mențiune sau o explicație, precum că Zaporojan Fred s-ar fi aflat în stare de șoc.

Astfel, din toate declarațiile date de către martorii, prezenți la incident, nu există nici o declarație convingătoare și folositoare care ar confirma concluziile și învinuirea

procurorului, de existența de la bun început, a intenției privind omorul intenționat.

Instanța în mod formal și unilateral, s-a referit în calitate de probă la o înregistrare video, pe care chiar dacă se pot recunoaște siluetele fețelor, una dintre care își întinde mâna spre o altă față (Jelez Ruslan), nu se observă pe înregistrare că a avut loc lovirea directă asupra corpului lui Jelez Ruslan. Partea apărării a atras atenția asupra înregistrării video, ca fiind una din probele principale ale apărării, care confirmă lipsa de la bun început, a intenției lui Gheorghiu Ivan privind omorul și cu toate că în ședința de judecată a fost vizualizată toată înregistrarea video, momentul comunicării cu Jelez Ruslan, instanța de judecată nu a menționat în sentință toată descrierea respectivei înregistrări.

Astfel, potrivit înregistrării video, s-a dovedit că, Gheorghiu Ivan vine de unul singur și Jelez Ruslan de asemenea s-a apropiat către băieții de unul singur. În timpul comunicării cu băieții aflați în acel loc, Jelez Ruslan de mai multe ori pleca de unul singur, iar Gheorghiu Ivan nu întreprindea niciun fel de acțiuni în acest sens, pentru a-l reține pe ultimul sau să-l întoarcă înapoi.

Potrivit aceleiași înregistrări video, se observă că la un anumit moment, silueta unei persoane, asemănătoare cu a inculpatului Gheorghiu Ivan, face un gest cu mâna în partea băieților care se aflau la câțiva metri de el, după care toții băieții s-au apropiat și l-au ridicat pe Jelez Ruslan, apucându-l de mâini și picioare și ducându-l mai departe.

De asemenea, potrivit înregistrării video, se observă că Jelez Ruslan a fost lăsat pe loc după care, toți băieții inclusiv și Gheorghiu Ivan, au plecat și doar după un timp, toți se reîntorc și din nou îl ridică pe Jelez Ruslan, și îl dau într-o parte.

Circumstanțele menționate, precum și declarațiile martorilor depuse în instanța de fond, dovedesc faptul că martorii, stăteau liniștiți într-o parte și au plecat câte unul din locul respectiv, precum și conflictul dintre Gheorghiu Ivan și Jelez Ruslan, și băieții au continuat liniștit comunicarea între ei, înțelegând și conștientizând ceea ce se întâmplă între Gheorghiu Ivan și Jelez Ruslan.

Astfel, reieșind din circumstanțele menționate, ordinea publică nu a fost încălcată în nici un mod, or martorii minorii care se aflau în acel loc la momentul respectiv, au interpretat cele petrecute ca fiind ceva adecvat și care nu i-au încurcat în vreun fel.

Prin urmare, în acțiunile lui Gheorghiu Ivan, lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal. Instanța nu a dat o apreciere cuvenită acțiunilor active a martorilor, așa acum reieșind din formularea învinuirii și din totalitatea probelor și anume a înregistrării video și a declarațiilor martorilor, reiese că, Gheorghiu Ivan nu ar fi putut în nici un mod de a-l muta singur pe Jelez Ruslan în locul respectiv, această acțiune a fost realizată împreună cu ceilalți martori.

Astfel, din totalitatea probelor examinate în cauza penală, se constată că învinuirea înaintată nu s-a confirmat, iar potrivit rechizitoriului învinuirea înaintată este una neclară și neconcretizată exact, iar formulările expuse sunt contradictorii și se combat între ele.

Învinuirea înaintată în baza art.145 alin.(2) lit. a), e) Cod penal nu și-a găsit confirmare și reieșind din dispozițiile art.8 și art.281 Cod de procedură penală, Gheorghiu Ivan urmează a fi scos de sub urmărirea penală în baza art.145 alin.(2) lit. a), e) Cod

penal, cu recalificarea acțiunilor încriminate în baza art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 decembrie 2019, au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința, în latura civilă și latura penală, în partea condamnării lui Gheorghiu Ivan în baza art.145 alin.(2) lit. a), e) Cod penal și stabilirea pedepsei definitive, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri prin care: Gheorghiu Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal la 2 ani 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, în baza art.287 alin.(3) Cod penal, prin care Gheorghiu Ivan a fost condamnat la 4 ani de închisoare și în baza art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal, prin care Gheorghiu Ivan a fost condamnat la 2 ani 8 luni de închisoare, lui Gheorghiu Ivan, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani 4 luni, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la Gheorghiu Ivan în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 36 644 de lei.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1 În motivarea soluției instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a concluzionat că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Totodată, încadrând neîntemeiat acțiunile inculpatului Gheorghiu Ivan în baza art.145 alin.(2) lit. a), e) Cod penal, astfel, instanța de apel, analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a constatat următoarele.

La data de 11 ianuarie 2019, aproximativ la ora 23:30, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică și, cunoscând cu certitudine că, în urma săvârșirii acțiunilor huliganice sus – menționate, petrecute în spatele casei cu nr. xxxxx, amplasată pe str. xxxxx, din or. xxxxx adică într-un loc pustiu, în privința cetățeanului Jelez Ruslan, maltratată de către ultimul până pe pierderea cunoștinței, și în prezența semnelor de ebrietate alcoolică cu grad avansat, cât și care suferă de disfuncții psihice, aflându-se într-o stare de neputință, și, faptul că starea aceasta a fost provocată anume de acțiunile intenționate ale acestuia, exprimate prin aplicarea în privința lui Jelez Ruslan, a multiplelor lovituri cu mâinile și picioarele, precum și cu borcanul metalic, în cap – ca organ vital important, însoțite de revărsări hemoragice în mușchii și țesuturile moi ale capului, precum și prin formarea hematomului în regiunea căii parafiofizale și lovirea glandei hipofizare (situate în șeaua turcească a bazei sfenoide a craniului), și prin urmare, cu formarea unei traume craniocerebrale unice, iar prin aceasta lipsind-o pe partea vătămată de posibilitatea de a se

deplasa de sine – stătător și să ajungă acasă, precum și cunoscând despre situația meteorologică periculoasă în condiții de iarnă, temperatura joasă și scăzută a aerului de pe stradă, respectiv, a gerului puternic care era în acea zi, cât și conștientizând că în rezultatul acționării de lungă durată a temperaturii scăzute, lăsându-l culcat la pământ pe zăpadă fără îmbrăcămintea caldă de sus și în stare de inconștiență, cetățeanul Jelez Ruslan va îngheța neapărat, l-a lăsat pe ultimul în locul indicat, fiind lipsit de posibilitatea de a aplica măsuri de apărare a propriei vieți și de a apela la ajutor medical, cât și fiind lipsit de posibilitatea de a-și avea singur de grijă, și prin aceasta agravându-și starea lui de viață, unde după un timp și în locul indicat Jelez Ruslan, a decedat.

În acest context, reieșind din analiza probelor cercetate în instanța de apel, în baza art.414 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, examinate de către prima instanță, precum și reieșind din declarațiile inculpatului Gheorghiu Ivan audiat în instanța de apel, instanța de apel a concluzionat, că nu și-a găsit confirmarea învinuirea înaintată inculpatului Gheorghiu Ivan în baza art.145 alin.(2) lit. a), e) Cod penal, acțiunile acestuia urmând să fie recalificate în baza art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, în acțiunile inculpatului Gheorghiu Ivan nu se conțin semnele componentei infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit. a), e) Cod penal, deoarece nu au fost stabilite acțiunile, îndreptate spre omorul intenționat al unei persoane, săvârșit cu premeditare, profitând de starea de neputință cunoscută și evidentă a victimei.

Astfel, instanța de apel a stabilit că, în acțiunile inculpatului Gheorghiu Ivan sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal, deoarece aceasta i-a aplicat părții vătămate Jelez Ruslan mai multe lovituri cu cotul, mâinile și picioarele, inclusiv cu un borcan de staniu gol de ciuperci, lovituri care au fost îndreptate în regiunea capului și a întregului corp al părții vătămate, în rezultatul cărora partea vătămată Ruslan Jelez și-a pierdut cunoștința și în urma cărora, partea vătămată fiind pusă într-o situația periculoasă pentru viața acesteia de către însăși inculpatul Gheorghiu Ivan, care fiind conștient că starea în care se afla partea vătămată: pierderea cunoștinței, lăsată culcată fără scurta de iarnă pe pământ la o temperatură scăzută și negativă a aerului, va crea un pericol real pentru viața părții vătămate și aceasta v-a fi lipsită de posibilitatea de a se salva.

În opinia instanței de apel, vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal, se confirmă prin declarațiile inculpatului, precum și declarațiile martorilor Caraian Nichita, Pavlioglu Nichita, Zaporojan Fred și Arnaut Alexandr, prin probele scrise, anexate la materialele dosarului, care sunt consecutive și corespund evenimentelor, care au avut loc în noaptea din 11 ianuarie 2019.

În acest context, instanța de apel a reținut că, prima instanță nu a dat apreciere raportului de expertiză judiciară nr.201911C0027 din 26.03.2019, care în urma examinărilor medico-legale s-a ajuns la concluzia certă că victima Jelez Ruslan, a decedat ca urmare a insuficienței acute cardio – pulmonare, ca consecință a șocului hipotermic general dezvoltat în urma aflării victimei timp îndelungat în condiții de umiditate și temperatură scăzută a mediul înconjurător sub zero grade și mai scăzută, și în

conformitate cu concluziile raportului respectiv, coroborat cu ansamblul de probe existent la materialele dosarului, se încadreze corect constatată ca fiind săvârșită de către inculpat.

În această ordine de idei, instanța de apel a constatat cu certitudine prezența laturii obiective în acțiunile inculpatului Gheorghiu Ivan, manifestată prin lăsarea cu bună – știință, fără ajutor a părții vătămate Ruslan Jelez care se află într-o stare periculoasă pentru viață și era lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza neputinței, inculpatul cunoscând despre primejdie și a avut posibilitatea de a acorda ajutor părții vătămate, inculpatul însuși a pus-o într-o situație periculoasă pentru viață, fapte care a provocat din imprudență decesul victimei Jelez Ruslan.

Astfel, din materialele cauzei, instanța de apel a stabilit că, inculpatul Gheorghiu Ivan, i-a aplicat părții vătămate Jelez Ruslan mai multe lovituri cu cotul, mâinile și picioarele, inclusiv cu un borcan de staniu gol de ciuperci, lovituri care au fost îndreptate în regiunea capului și a întregului corp al părții vătămate, în rezultatul cărora partea vătămată Ruslan Jelez și-a pierdut cunoștința și în urma cărora, partea vătămată fiind pusă într-o situația periculoasă pentru viața acesteia de către însăși inculpatul Gheorghiu Ivan, care fiind conștient că starea în care se afla partea vătămată: pierderea cunoștinței, lăsată culcată fără scurta de iarnă pe pământ la o temperatură scăzută și negativă a aerului, va crea un pericol real pentru viața părții vătămate și aceasta v-a fi lipsită de posibilitatea de a se salva.

În acest sens, instanța de apel a notificat prezența laturii obiective prevăzută de art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal, în acțiunile inculpatului Gheorghiu Ivan, a fost demonstrată cu certitudine din declarațiile martorilor minori audiați în ședința instanței de fond și verificate în ședința instanței de apel, care au declarat că anume inculpatul Gheorghiu Ivan a aplicat loviturile care au dus la pierderea cunoștinței victimei, și tot inculpatul a lăsat-o pe victimă fără ajutor, dat fiind faptul că martorii Caraian Nichita, Zaporojan Fred și Arnaut Alexandr au menționat că după plecarea acestora, la locul faptei a rămas doar inculpatul Gheorghiu Ivan și partea vătămată Jelez Ruslan, care se afla culcată la pământ în stare de inconștiență.

Instanța de apel a constatat că, potrivit declarațiilor martorului minor Zaporojan Fred, a declarat „ ... *ei nu au văzut ca Ruslan să se ridice și să plece, el a rămas să stea culcat și Ivan a rămas alături de el. În acel moment afară era frig, ninge* ”.

Declarațiile martorului Zaporojan Fred coroborează și cu declarațiile martorilor Caraian Nichita și Arnaut Alexandr, din care rezultă că după plecarea acestora de la fața locului, a rămas doar inculpatul Gheorghiu Ivan împreună cu partea vătămată Jelez Ruslan care, la întrebarea acestora referitor la ce va face în continuare cu partea vătămată, inculpatul le-a răspuns că, totul o să fie bine.

Infracțiunea de lăsare în primejdie este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul în care victima a fost lăsată fără ajutor.

Astfel, instanța de apel, a constatat ca fiind dovedită și întrunită latura obiectivă a infracțiunii de lăsare în primejdie în acțiunile inculpatului Gheorghiu Ivan, or, în timpul cât a durat lăsarea fără ajutor a părții vătămate, s-a demonstrat cert că a existat un pericol

real pentru viața victimei, iar partea vătămată Jelez Ruslan se afla într-o stare de inconștiență din cauza multiplelor lovituri aplicate de către inculpat, în urma cărora aceasta a rămas și fără scurta de iarnă iar din cauza inconștienței acesteia, partea vătămată a rămas culcată la pământ în condițiile în care la momentul producerii incidentului, era iarnă și temperatura aerului era negativă, toate acestea în cumul, demonstrând incontestabil faptul că, a fost lipsită de posibilitatea de a se salva de una singură.

Latura subiectivă a infracțiunii examinate se exprimă, în primul rând, în vinovăție sub formă de intenție directă. Motivele infracțiunii pot fi diverse: egoismul, lașitatea, indiferența etc.

Formula “cu bună-știință” indică asupra faptului că subiectul are certitudinea că persoana pe care o lasă fără ajutor se află într-o stare periculoasă pentru viață și că aceasta e lipsită de posibilitatea de a se salva.

Astfel, din materialele cauzei, instanța de apel a stabilit că, s-a demonstrat cert că inculpatul Gheorghiu Ivan în rezultatul săvârșirii cu intenție a infracțiunii de lăsare în primejdie a părții vătămate Jelez Ruslan, care s-a soldat cu decesul acesteia din urmă și al cărei deces nu era cuprins în intenția inculpatului, a prevăzut urmările prejudiciabile menționate în caracterizarea laturii obiective enunțate mai sus, dar a considerat în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate.

Faptele descrise au permis instanței de apel de a încadra acțiunile inculpatului în baza art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal, conform indicilor, lăsarea, cu bună-știință, fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viață și este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza neputinței, dacă cel vinovat știa despre primejdie și a avut posibilitatea de a acorda ajutor părții vătămate, fie că el însuși a pus-o într-o situație periculoasă pentru viață, aceiași faptă care a provocat din imprudență decesul victimei.

Referitor la argumentele apărătorului în partea în care a solicitat achitarea inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal, din motivul lipsei elementelor infracțiunii incriminate, instanța de apel notând la acest capitol că instanța de fond a dat o apreciere corespunzătoare și întemeiat a concluzionat că, vinovăția inculpatului Gheorghiu Ivan în săvârșirea infracțiunii incriminate, se probează prin declarațiile martorilor minori Caraian Nichita, Pavlioglu Nichita, Zaporojan Fred și Arnaut Alexandr, depozițiile cărora sunt consecutive, concrete privitor la descrierea acțiunilor comise de către inculpat în privința părții vătămate Jelez Ruslan, or, s-a constatat cu certitudine că inculpatul Gheorghiu Ivan, la data de 11 ianuarie 2019, aproximativ la ora 23:00 – 24:00, pe stradela situată între magazinul „Fourchette” și farmacia „Hippocratis”, l-a maltrat pe Jelez Ruslan prin aplicarea multiplelor lovituri cu cotul, mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului părții vătămate, inclusiv cu aplicarea obiectului sub formă de borcan gol de staniu, găsit de către inculpat la locul comiterii faptei și utilizat de ultimul în calitate de armă pentru provocarea leziunilor corporale, i-a aplicat cu respectivul obiect lovituri în spatele și capul părții vătămate Jelez Ruslan.

Mai mult ca atât, instanța de apel a notificat că acțiunile huliganice ale inculpatului

Gheorghiu Ivan, săvârșite asupra părții vătămate Ruslan Jelez Ruslan, sunt confirmate și prin înregistrările video anexate la materialele cauzei penale în calitate de corpuri delictive, ce au fixat evenimentele și circumstanțele constatate ale acțiunilor huliganice săvârșite de către inculpat în privința părții vătămate, lângă magazinul „Fourchette”, or, potrivit acestor înregistrări video, incontestabil s-a constatat că inculpatul Gheorghiu Ivan a aplicat mai multe lovituri cu cotul, mâinile și picioarele în corpul părții vătămate Ruslan Jelez, precum și în capul acestuia.

Totodată, instanța de apel a stabilit că vina inculpatului Gheorghiu Ivan de comiterea infracțiunii prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal, este confirmată și prin raportul de expertiză judiciară nr.201911C0027 din 26.03.2019, care în urma examinărilor medico-legale s-a ajuns la concluzia că, la cercetarea medico-legală a cadavrului s-a mai depistat: hematom în spațiul parahipofizar, contuzie a glandei hipofizare cu focare hemoragice în țesutul glandular, maladie preexistentă a glandei hipofizare, manifestată prin limfohemangiomas adenohipofizar, modificări proliferativ – sclerogene în hipofică confirmată prin raport de cercetare histologică. Ținând cont de caracterul lezional maladia preexistentă a glandei hipofizare contuzia cu focare de hemoragii sunt consecințele vătămarilor corporale aplicate la nivelul capului și obrazului, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare corporală ușoară.

La fel, instanța de apel a menționat că însăși inculpatul Gheorghiu Ivan, fiind audiat în ședința instanței de fond a declarat că, „ ... *atunci când a dorit să-l ridice pe Ruslan Jelez, ultimul s-a exprimat în adresa lui cu cuvinte necenzurate, după care acesta l-a lovit cu pumnul drept în apropierea obrazului, mai jos de maxilar. După aceasta el împreună cu Ruslan Jelez s-au luptat. L-a lovit pe Ruslan Jelez de câteva ori peste diferite părți ale corpului.* ”.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat că motive de achitare a inculpatului nu se constată în speță, or, vinovăția acestuia a fost demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil.

În ce privește argumentele părții apărării precum că ordinea publică nu ar fi fost încălcată de către inculpat deoarece martorii prezenți la incidentul petrecut au interpretat cele comise ca fiind un comportament normal între inculpat și partea vătămată, instanța de apel a reiterat că potrivit practicii judiciare și doctrinare, comiterea infracțiunii de huliganism, într-un loc public, nu este o caracteristică obligatorie a acestei infracțiuni. Obligatoriu este modul public al infracțiunii: actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul actelor huliganice devine inevitabil cunoscut altor persoane.

La fel, instanța de apel a respins și argumentele apărătorului în partea în care a invocat că acțiunile inculpatului Gheorghiu Ivan nu întrunesc și nu pot fi calificate în baza prevederilor art.287 alin.(3) Cod penal, or, cele menționate reprezintă opinia pur subiectivă a părții apărării care nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, or, din probele analizate și apreciate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, instanța de apel a stabilit că Gheorghiu Ivan a comis infracțiunea prevăzută de

art.287 alin.(3) Cod penal.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, și anume, de gravitatea infracțiunilor comise de inculpat, care se atribuie la categoria celor mai puțin grave și grave, de motivele acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțe atenuante și agravante, care nu au fost stabilite în speță, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel, ajungând la concluzia că restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, este posibilă doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate cu executarea efectivă a acesteia.

Referitor la cerința părții apărării privind aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal, instanța de apel a considerat neîntemeiată această cerință, atâta timp cât din materialele cauzei, s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Gheorghiu Ivan anterior a fost atras la răspundere penală pentru infracțiuni similare, a comis o nouă infracțiune din imprudentă care s-a soldat cu decesul unei persoane, totodată, menționând că, lipsa căinței sincere al acestuia de cele comise, a constatat că doar izolarea de societate a inculpatului va duce la atingerea scopului legii penale.

Cu referire la solicitarea privind încasarea în contul statului a sumei de 36 644 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, având în susținere prevederile art.art.227, 228, 229, 143 Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că, cheltuielile judiciare pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.201936S0016 din 29.03.2019, raportul de expertiză judiciară nr.201906P0025 din 21.01.2019, raportul de expertiză judiciară nr.201805O0016 din 30.01.2019 și raportul de expertiză judiciară nr.201911C0027 din 26.03.2019, în mărime de 36 644 lei, urmează a fi suportate de inculpat.

5. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, procurorul a declarat recurs ordinar, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală și solicitând casarea deciziei, cu menținerea sentinței pe motiv că:

- instanța incorect a recalificat acțiunile săvârșite de inculpatul Gheorghiu Ivan de la art.145 alin.(2) lit. a), e) Cod penal în baza art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal;

- infracțiunea a fost comisă cu premeditare, deoarece caracteristic omorului cu premeditare este trecerea unui intervale de timp din momentul luării deciziei și până în momentul executării omorului la fel activitatea de chibzuire asupra modului în care va săvârși infracțiunea și că făptuitorul a avut posibilitatea să mediteze, să cântărească șansele de realizare a deciziei;

- intenția lui Gheorghiu Ivan era de răzbunare pentru amenințările exprimate anterior în adresa lui și a familiei acestuia. În cadrul examinării cauzei în instanță de fond martorul Caraian, Nichita a declarat că, *inculpatul Ivan a încercat să afle numele părții vătămate. Partea vătămată Ruslan a spus prenumele său. După această Ivan s-a înfuriat foarte tare și i-a spus părții vătămate: înseamnă că tu m-ai amenințat pe mine și mi-ai amenințat familia mea". In continuare Ivan a început să-l bruscheze pe pătimitul Ruslan,*

înșfăcându-l de piept, nu-l ținea și î-l împingea. Declarațiile care coroborează atât cu declarațiile martorului Arnăuț Alexandru, care fiind audiat în instanța de fond a declarat că, *atunci când Ivan l-a întrebat pe Ruslan cum î-l cheamă, ultimul a răspuns. Ivan a zis atunci: „tu ai fost acela care cu trei luni în urmă m-ai amenințat pe mine și pe soția mea, că o să ne omori”. După aceasta Ivan l-a apucă pe Ruslan de scurtă din regiunea pieptului și de câteva ori îi repeta cele spuse, cât și cu întreg probatoriul administrat în cadrul urmăririi penale;*

- intenția inculpatului Gheorghiu Ivan de a-l omorî pe Jelez Ruslan a fost dovedită prin declarațiile martorului Arnăuț Alexandru, care fiind audiat în instanța de fond a declarat că el împreună cu prietenii săi s-au dus după Vania până la magazinul "Tatiana", iar Ruslan stătea jos la pământ. Vania le-a spus atunci: *"eu acuși mă întorc și î-l omor"*;

- toate acțiunile întreprinse de inculpatul Gheorghiu Ivan, anume aplicarea în privința lui Jelez Ruslan, a multiplelor lovituri cu mâinile și picioarele, precum și cu borcanul metalic în cap - ca organul vital important, însoțite de revărsări hemoragice în mușchii și țesuturile moi ale capului, precum și prin formarea hematomului în regiunea căii parafiofizale și lovirea glandei hipofizare, și prin urmare, cu formarea unei traume craniu-cerebrale unice, iar prin aceasta lipsind-o pe partea vătămată de posibilitatea de a se deplasa de sine - stătător și să ajungă acasă, precum și cunoscând despre situația meteorologică periculoasă în condiții de iarnă, temperatura joasă și scăzută a aerului de pe stradă, respectiv, a gerului puternic care era în acea zi, cât și conștientizând că în rezultatul acționării de lungă durată a temperaturii scăzute, lăsându-l culcat pe pământ pe zăpadă iară îmbrăcăminte caldă de sus și în stare de inconștientă, cetățeanul Jelez Ruslan va îngheța neapărat, incontestabil demonstrează intenția de a comite un omor intenționat în privința lui Jelez Ruslan;

- argumentele instanței de apel din decizie, precum că: *toți martorii audiați au declarat doar faptul lovirii și maltratării victimei Jelez Ruslan de către inculpatul Gheorghiu Ivan și nu au făcut trimitere la existența intenției premeditate al acestuia, de a o omorî pe victimă. O altă circumstanța care denotă lipsa intenției de omor premeditar în acțiunile inculpatului, și care a fost confirmată de către martorii minori prezenți la incidentul respectiv, constă în faptul că după maltratarea victimei Jelez Ruslan, care pe parcursul întregului incident se afla încă în viață, inculpatul a dorit să o ducă pe victimă acasă cu un taxi, în acest sens luând 25 de lei. de la unul din martorii prezenți în acel moment la fața locului, acțiunea care însă nu a fost dusă la capăt din motive subiective cunoscute doar de inculpat - sunt neîntemeiate și din contra dovedesc intenția inculpatului Gheorghiu Ivan de a omorî pe Jelez Ruslan, or prin această inculpatul a creat condițiile necesare pentru comiterea infracțiunii de omor, înlăturând astfel martorii oculari de la locul comiterii infracțiunii;*

- înlăturarea martorilor oculari de la locul incidentului se confirmă prin declarațiile martorului Zaporojan Fred care a declarat că *„...ei nu au văzut ca Ruslan să se ridice și să plece, el a rămas să stea culcat și Ivan a rămas alături de el. In acel moment afară era frig, ningea”.* Declarațiile martorului Zaporojan Fred coroborează și cu declarațiile

martorilor Caraian Nichita și Arnăuț Alexandr, din care rezultă că după plecarea acestora de la fața locului, a rămas doar inculpatul Gheorghiu Ivan împreună cu partea vătămată Jelez Ruslan care, la întrebarea acestora referitor la ce va face în continuare cu partea vătămată, inculpatul le-a răspuns că totul o să fie bine. Astfel, prin acțiunile sus menționați inculpatul Gheorghiu Ivan intenționat a încercat să creeze impresia la martori oculari, că conflictul s-a terminat și că el nu are intenția să-l omoare pe Jelez Ruslan;

- concluzia instanței de apel precum: *proba incontestabilă care a stabilit cu certitudine că în acțiunile inculpatului Gheorghiu Ivan, nu a existat intenția directă de a comite omorul intenționat săvârșit cu premeditare. În privința victimei Jelez Ruslan, o reprezintă raportul de expertiză judiciară nr. 201911C0027 din 26 martie 2019, care în urma examinărilor medico-legale s-a ajuns la concluzia că, decesul lui Jelez Ruslan a survenit de insuficiență acută cardio-pulmonară, ca consecința a șocului hipotermic general dezvoltat în urma aflării vicii ii ici lin ip îndelungat în condiții de umiditate și temperatură scăzută a mediul înconjurător sub zero grade și mai scăzută - este neîntemeiată, or raportul de expertiză judiciară nr. 201911C0027 din 26.03.2019, nu poate fi valorificat ca proba care incontestabil dovedește lipsa intenției directe la comiterea infracțiunii;*

- instanța de apel nu a dat aprecierea raportului de expertiză judiciară nr.201911C0027 din 26.03.2019 în coroborare cu alte probe administrate și prezentate de către acuzatorul de stat în cadrul examinării cauzei penale;

- instanța de apel nu a luat în considerație că legea penală nu descrie conduita susceptibilă să provoace moartea victimei, de acea moartea poate fi provocată prin orice mijloace sau instrumente (infracțiunea de omor face parte din infracțiunile cu conținut deschis de incriminare sau din infracțiunile în forma liberă). În același timp, mijloacele sau instrumentele întrebuintate trebuie să fie apte să producă rezultatul mortal prin ele însele sau prin întrebuintarea lor în anumite moduri, împrejurări sau condiții. Chiar mijloacele aparent inofensive ar putea fi folosite pentru provocarea morții unei persoane (de exemplu, faptul de da câte o băutură îndulcită cu zahăr unei persoane care suferă de diabet pentru a-i provoca treptat agravarea bolii și moartea), în acest fel, mijloacele nepericuloase prin ele însele, fiind asociate cu factori preexistenți, concomitenți sau surveniți, pot deveni periculoase, or, pentru comiterea infracțiunii de omor inculpatul sa folosit de situația meteorologică periculoasă în condiții de iarnă, temperatura joasă și scăzută a aerului de pe stradă, cât și conștientizând că în rezultatul acționării de lungă durată a temperaturii scăzute, lăsându-l culcai pe pământ pe zăpadă Iară îmbrăcăminte caldă de sus și în stare de inconștientă, Jelez Ruslan va îngheța, or, omorul poate fi comis și prin inacțiune, atunci când din cauza nesăvârșirii unor acțiuni obligatorii, obiectiv necesare și realmente posibile, nu s-a împiedicat sau nu s-a înlăturat desfășurarea unor procese de natură să provoace moartea victimei;

- lăsarea victimei într-o stare de neputință (care a pierdut cunoștință, care se afla într-o stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care suferă de disfuncții psihice), în spatele unei case departe de căile de circulație, fiind maltratată, noaptea culcat pe zăpadă,

în ger la temperaturi scăzute, fără îmbrăcăminte, vorbește clar despre prezența intenției de ucidere, or, lăsarea victimei într-un loc public de circulație intensă, în timpul verii, la ușa unei case sau a centrului medical, mărturisește cel mai probabil despre intenția de a comite fapta de lăsare în primejdie.

6. Avocatul Dandeu Veaceslav a depus referință asupra recursului declarat de către procuror, solicitând respingerea acestuia, ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din considerentele ce urmează a fi desfășurate în cele ce urmează.

Conform art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat de procuror, acesta a invocat temeiurile de casare prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când 6) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; precum și când 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Raportând temeiurile de casare invocate la circumstanțele cauzei, Colegiul penal conchide asupra temeiniciei argumentelor din recursul acuzatorului de stat, deoarece decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția cu privire la reîncadrarea acțiunilor inculpatului Gheorghiu Ivan din prevederile art.145 alin.(2) lit. a), e) Cod penal în baza art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Ca atare, procurorul, în cererea de recurs, critică anume faptul că instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor legale și a conchis greșit asupra vinovăției inculpatului în temeiul art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal, bazându-se preponderent pe aceleași probe, mai mult ca atât, unele probe au fost doar redată în conținutul deciziei, fără a fi supuse unei aprecieri.

Înainte de a purcede la expunerea de motive, care au stat la baza casării parțiale a deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit va consemna că, încadrarea juridică a faptei are importanță atât pentru aplicarea corectă a legii penale, cât și pentru modul de desfășurare a judecății determinând, nu în ultimul rând, concordanța între conținutul legal al infracțiunii și conținutul constitutiv al acesteia. Mecanismul de încadrare juridică a faptei presupune implicit stabilirea textului din legea penală, care prevede și sancționează fapta socialmente periculoasă ce face obiectul cauzei penale.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Adrian Constantin contra României a statuat că dispozițiile art.6 §3 lit. a) din Convenție exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite notificării „acuzăției” aduse persoanei și îi recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat nu doar cu privire la cauza acuzației, adică la faptele materiale de care este acuzat și pe care se bazează acuzația, dar și despre încadrarea juridică a faptelor, și aceasta în mod detaliat.

În materie penală, o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unei persoane și deci cu privire la încadrarea juridică pe care instanța o poate reține împotriva sa, este o condiție esențială a echității procedurii.

În speță, potrivit actului de sesizare a instanței, se constată că, în urma efectuării acțiunilor de investigare în vederea acumulării probatoriului, analizând probele, procurorul a conchis asupra încadrării juridice a faptelor incriminate inculpatului în baza art.145 alin.(2) lit. a), e) Cod penal, *omorul intenționat a unei persoane, săvârșit cu premeditare, profitând de starea de neputință cunoscută și evidentă a victimei*, ceea ce denotă că, prin acțiunile imputabile lui Gheorghiu Ivan, a fost lezat un drept fundamental al persoanei, și anume dreptul la viață, ocrotit atât de art.24 din Constituția Republicii Moldova, cât și de art.2 din Convenție.

În cauza *Ghimp și alții c. Moldovei (hotărârea din 30.10.2012)*, Curtea a relevat cu titlu de principiu că: „Art. 2 impune Statului obligația de a proteja dreptul la viață prin aplicarea eficientă a prevederilor legislației penale în vederea împiedicării comiterii crimelor împotriva persoanei, asigurată de un mecanism de aplicare a legii pentru prevenirea, suprimarea și pedepsirea încălcărilor acestor prevederi (a se vedea *Osman c. Regatului Unit*, 28 octombrie 1998, § 115, *Culegere ale Hotărârilor și Deciziilor 1998 VIII*; *Mastromatteo c. Italiei [MC]*, nr. 37703/97, §§ 67 și 89, *CEDO 2002 VIII*; și *Menson c. Regatului Unit (dec.)*, nr. 47916/99, *CEDO 2003 V*).

În aceeași hotărâre, s-a statuat că, printre obligațiile pozitive ale statului regăsite în articolul 2, se impune ca sistemul juridic național să demonstreze capacitatea sa de a aplica legislația penală împotriva celor care ilegal au luat viața altora (a se vedea *Nachova și alții c. Bulgariei [MC]*, nr. 43577/98 și 43579/98, § 160, *CEDO 2005 VII*).

Adică, investigația eficientă impusă prin prisma art.2 din convenție, servește pentru a menține încrederea publică în consolidarea statului de drept, prevenirea oricărei coluziuni sau toleranțe a actelor ilegale, să asigure implementarea efectivă a legilor naționale care protejează dreptul la viață și să asigure tragerea la răspundere a persoanelor responsabile de decesul victimei.

Revenind la circumstanțele prezentei spețe, instanța de recurs ține să menționeze că, prima instanță, pronunțând sentința de condamnare, a constatat ca fiind dovedită fapta imputată inculpatului prin rechizitoriu, stabilind vinovăția lui Gheorghiu Ivan de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.145 alin.(2) lit. a), e) Cod penal, conform calificativelor – *omorul intenționat a unei persoane, săvârșit cu premeditare, profitând de starea de neputință cunoscută și evidentă a victimei*.

La rândul său, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelurilor declarate, a ajuns la concluzia că prima instanță a stabilit incorect starea de fapt, care nu corespunde probelor din dosar, considerând că din probele administrate la materialele cauzei rezultă vinovăția lui Gheorghiu Ivan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal, *lăsarea, cu bună-știință, fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viață și este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza neputinței, dacă cel vinovat știa despre primejdie și a avut posibilitatea de a acorda ajutor părții vătămate, fie că el însuși a pus-o într-o situație periculoasă pentru viață, aceiași faptă care a provocat din imprudență decesul victimei.*

În acest sens Colegiul penal menționează că, potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Instanța de recurs reține că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Colegiul penal lărgit notează că din analiza materialelor cauzei, rezultă cert că prima instanță a apreciat obiectiv prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, cumulul de probe administrat la urmărirea penală și examinate în ședința de judecată a primei instanțe, descrise în sentința și ca urmare, corect a adoptat soluția de condamnare a inculpatului Gheorghiu Ivan în baza art.145 alin.(2) lit. a), e) Cod penal, după indicii calificativi – *omorul intenționat a unei persoane, săvârșit cu premeditare, profitând de starea de neputință cunoscută și evidentă a victimei*, pe când argumentele expuse de către instanța de apel în susținerea soluției de reîncadrare a faptelor inculpatului conform componentei de infracțiune prevăzută la art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal, sunt lipsite de suport juridic.

Pentru a deosebi omorul intenționat de lăsarea în primejdie urmează să se atragă atenția asupra faptului că omorul dă expresie unei conduite violente, reprezentând o formă de manifestare a făptuitorului care a luat hotărârea de a suprima viața unei persoane și se folosește de mijloace apte să realizeze acest scop, pe când în cazul lăsării în primejdie nu avem un act de violență, ci o conduită greșită a făptuitorului, într-o situație periculoasă, susceptibilă să producă, în anumite împrejurări, consecințe sub formă de moarte.

Spre deosebire de infracțiunea de omor intenționat, lăsarea în primejdie se comite în mod frecvent prin inacțiune, atunci când făptuitorul omite să facă ceea ce este obligat potrivit legii, altor reglementări sau împrejurărilor, pentru a nu cauza moartea unei persoane (încălcând conduita prescrisă de legea penală de a nu lipsi de viață).

Pentru a verifica temeinicia afirmațiilor făptuitorului că a lăsat victima într-o stare de neputință, din neglijență, că a acționat fără intenție, aceste afirmații trebuie confruntate cu datele ce caracterizează: acțiunea (inacțiunea) în momentul infracțiunii; ambianța în

care a fost săvârșită infracțiunea; relațiile făptuitorului cu victima; conduita făptuitorului după lipsirea victimei de viață etc.

Obiectul disputei din prezenta cauză îl constituie circumstanțele survenirii decesului victimei Jelez Ruslan, or reieșind din raportul de constatare medico-legală nr. 201911C0027 din 26.03.2019 (f.d.23-30, vol. II), rezultă că moartea victimei a survenit de la insuficiență acută cardio-pulmonară, ca consecința a șocului hipotermic general dezvoltat în urma aflării victimei timp îndelungat în condiții de umiditate și temperatură scăzută a mediului înconjurător sub zero grade și mai scăzută.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, modul în care a acționat inculpatul, multitudinea loviturilor și localizarea lor, acțiuni care au fost descrise prin rechizitoriu, inclusiv leziunile corporale depistate la victimă, precum și aplicarea cu borcanul metalic în cap - ca organul vital important, însoțite de revărsări hemoragice în mușchii și țesuturile moi ale capului, precum și prin formarea hematomului în regiunea căii parafiofizale și lovirea glandei hipofizare, și prin urmare, cu formarea unei traume craniu-cerebrale unice, iar prin aceasta lipsind-o pe partea vătămată de posibilitatea de a se deplasa de sine - stătător, indică la intenția directă a inculpatului de a comite omor și că acțiunile acestuia demonstrează faptul, că își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările prejudiciabile și a dorit survenirea acestor urmări.

Prin urmare, circumstanțele descrise în rechizitoriu și constatate de prima instanță indicate supra, confirmă prezența în acțiunile inculpatului a tuturor elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de Cod penal, în învinuire fiind descrise elementele constitutive obligatorii, inclusiv modul de realizare a calificativului – *profitând de starea de neputință cunoscută și evidentă a victimei*, care s-a exprimat prin lăsând victima în stare inconștientă, culcat pe pământ în zăpadă fără îmbrăcămintea caldă de sus, incontestabil demonstrează intenția de a comite un omor intenționat în privința lui Jelez Ruslan. Astfel, acțiunile lui Gheorghiu Ivan nu au fost îndreptate doar spre *lăsarea, cu bună-știință, fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viață și este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza neputinței*, dar și spre lipsirea de viață a părții vătămate, prin aceste acțiuni inculpatul urmărea un scop concret și avea o intenție unică, aceea de a omorî partea vătămată.

Instanța de recurs conchide că, concluziile raportului de expertiză judiciară nr.201911C0027 din 26.03.2019, indică direct la faptul că Gheorghiu Ivan avea intenția de a o lipsi de viață pe partea vătămată, anume aplicarea în privința lui Jelez Ruslan, a multiplelor lovituri cu mâinile și picioarele, precum și cu borcanul metalic în cap - ca organul vital important, însoțite de revărsări hemoragice în mușchii și țesuturile moi ale capului, precum și prin formarea hematomului în regiunea căii parafiofizale și lovirea glandei hipofizare, și prin urmare, cu formarea unei traume craniu-cerebrale unice, iar prin aceasta lipsind-o pe partea vătămată de posibilitatea de a se deplasa de sine - stătător și să ajungă acasă, precum și cunoscând despre situația meteorologică periculoasă în condiții de iarnă, temperatura joasă și scăzută a aerului de pe stradă, respectiv, a gerului puternic care era în acea zi, cât și conștientizând că în rezultatul acționării de lungă durată

a temperaturii scăzute, lăsându-l culcat pe pământ pe zăpadă fără îmbrăcămintea caldă de sus și în stare de inconștientă, cetățeanul Jelez Ruslan va îngheța neapărat, incontestabil demonstrează intenția de a comite un omor intenționat în privința lui Jelez Ruslan.

Colegiul penal lărgit nu se poate ralia la poziția expusă de instanța de apel, considerând-o pripită și nemotivată, care nu se conciliază cu materialul probator și, în general, cu actele cauzei, pentru că inculpatul a declarat constant că, victima a fost în viață atunci când dânsul a lăsat-o în stradă, iar din raportul de constatare medico-legală se conchide că, decesul lui Jelez Ruslan a survenit în urma insuficienței acute cardio-pulmonară, ca consecința a șocului hipotermic general dezvoltat în urma aflării victimei timp îndelungat în condiții de umiditate și temperatură scăzută a mediului înconjurător sub zero grade și mai scăzută.

Colegiul penal lărgit se raliază în acest sens statuărilor date de Curtea Europeană într-o cauză similară, care a stabilit că cei care au responsabilitatea de a decide cu privire la vinovăția sau nevinovăția unui acuzat ar trebui, în principiu, să evalueze credibilitatea declarațiilor date de acesta. Evaluarea credibilității este o sarcină complexă care nu poate fi îndeplinită, de obicei, numai prin redarea declarațiilor în decizie, după cum a procedat de altfel în cauza deferită judecării instanța de apel.

Este indubitabil că, prerogativa de a aprecia relevanța unei „oferte de probă”, inclusiv celei făcute de inculpat, le aparține instanțelor de fond, însă pe lângă aceasta instanțele mai urmează să înlăture dubiile ce persistă în declarațiile făcute de părțile din proces, argumentând temeinic soluția adoptată.

În același sens, Colegiul penal subliniază că, din moment ce declarațiile avansate de inculpat, au fost de natură să fondeze concluzia instanței de apel despre vinovăția lui de comiterea infracțiunii de omor din imprudență, aceasta denotă că instanțele urmau să se expună motivat asupra respingerii celorlalte probe acuzatorii, pe care le-a indicat procurorul în susținerea calificării prevăzute de art.145 alin.(2) lit. a), e) Cod penal.

În rezumat la cele menționate supra, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate lui Gheorghiu Ivan, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al relevanței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să prezinte raționamentele la încadrarea faptelor imputabile inculpatului.

Colegiul penal lărgit consideră că, erorile comise nu pot fi înlăturate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza în fond, substituind instanță care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legii procesual-penale. Din atare considerente, încălcările enunțate determină incontestabil Colegiul penal să concluzioneze asupra necesității casării parțiale a deciziei instanței de apel în partea recalificării acțiunilor lui Gheorghiu Ivan de la art.145 alin.(2) lit. a), e) Cod penal la art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal și în partea stabilirii pedepsei definitive în conformitate cu art.84 Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia

urmează a fi apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare, pentru adoptarea unei soluții corecte, legale și întemeiate.

La rejudecarea cauzei, instanță de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate în cauză, să le dea o apreciere corespunzătoare cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, casează parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 decembrie 2019, în partea recalificării acțiunilor inculpatului de la art.145 alin.(2) lit. a), e) Cod penal la art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal și în partea stabilirii pedepsei definitive în conformitate cu art.84 Cod penal, cu dispunerea rejudecării în această parte, de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest se menține decizia atacată.

Decizia nu se supune căilor de atac, în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 02 decembrie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Ion Guzun